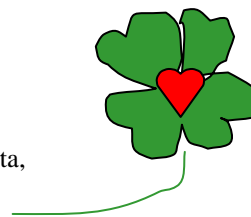

Nadační fond PhDr. Jiřinky Prekopové (NFJP)

Jaroslava Kolářová

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, Zdravotně sociální fakulta,
katedra klinických oborů
Vojtovo centrum, České Budějovice

Několik slov k nositelce jména NFJP

Dr. phil. Jiřina Prekopová je diplomovaná psycholožka a psycho-terapeutka. V těchto profesích se mohla uplatnit až po emigraci do Spolkové republiky Německo v r. 1970. Do té doby byla „vším“, i dělnicí v JZD, uklízečkou, telegrafistkou

při ČSD, dělala náborářku pro městské divadlo, postupem obrody vedla literárně-dramatický obor na LŠU, pracovala v osvětě, rozvíjela model estetické výchovy pro podporu vývoje dětské osobnosti.

V Německu pracovala až do odchodu do důchodu v oddělení pro poruchy vývoje na dětské klinice ve Stuttgartu. Je autorkou řady vědeckých článků a vědecko-populárních knih, z nichž některé se staly bestsellery a byly přeloženy do 23 jazyků. Česky vyšly: „Malý tyran“, „Děti jsou hosté, kteří se ptají na cestu“, „Prvorozené dítě“, „Neklidné dítě“, „Když dítě nechce spát“, „Empatie“, „Jak být dobrým rodičem“, „Nese mne řeka lásky“, „Kdybyste věděli, jak vás miluji“, „Odhalte poklad u svého dítěte“ a „Pevné objetí“. Připravuje se do tisku „Rodiče mají dělat chyby“.

K terapii pevným objetím pro autistické děti ji inspirovala M. Welch (USA) prostřednictvím nositele Nobelovy ceny, etologa N. Tinbergena (Oxford). Pod jeho několikaletou supervizí a společným poznáním, že autismem vlastně trpí celá technokratická společnost, začala Jiřina Prekopová aplikovat terapii pevným objetím i na jiné poruchy citových vztahů v rodině a rozšiřuje je jako životní formu pro obnovování bezvýhradné lásky.

Celostnost její metody, spočívající na základech teologie a křesťanské etiky, antropologie, psychologie, biologie a neurofyzologie, obohatilo setkání s Bertem Hellingerem a s jeho učením o systemických řádech v rodině. Jiřinčini žáci zakládají instituty a vzdělávací centra v Česku, na Slovensku, v Německu, v Rakousku, ve Španělsku, v Řecku, v Itálii, v Mexiku, ve Venezuele a v Brazílii.

Dr. Jiřina Prekopová žije většinou na přednáškových cestách, cestou píše knihy, zřídka je ve svém bytě u Bodamského jezera. Jejím nejbližším spolupracovníkem se v České republice stal PhDr. Jaroslav Šturma, předseda Českomoravské psychologické společnosti. Oba jsou vlastně pokračovatelé díla Zdeňka Matějčka, s nímž je vázal filozofický souzvuk a hluboké přátelství.

V současnosti ústí tyto síly do založení projektu „Obnova lidství v rodině – výchova láskou“ a podpora pozitivního rodičovství. Tento projekt má podporovat rodiny s dětmi a preventivně působit před negativní výchovou prostřednictvím odnětí lásky, fyzických trestů, manipulací, ponižování, hyperprotektivní výchovou a dalších nežádoucích jevů.

Motivace a důvody k založení Nadačního fondu PhDr. Jiřiny Prekopové (NFJP)

Současný rodinný život a výchova v něm se ocitají v hluboké krizi. Nejvhodnější praktické řešení se nabízí v celoživotním díle Jiřinky Prekopové. Vždyť jejím hlavním poselstvím je najít v rodinách pochopení, úctu a především bezvýhradnou lásku k bližnímu a k sobě samému, která je jedinou cestou k vnitřní svobodě a vlastní identitě.

Toto hledání se často děje skrze konflikty, krize, konfrontace, které se proměňují do znovunalezené lásky mezi partnery, manželi, mat-

kou a dítětem, sourozenci atd. PhDr. Jiřina Prekopová zasvětila svůj život znovuobjevování ztracených vzájemných vztahů a také zvládání konfliktů v každodenním životě. Jejím nosným tématem je pevné objetí jako životní forma. Na základě jejich celoživotních zkušeností a vědeckého výzkumu se ukazuje, že je třeba v současné společnosti nabídnout budoucím partnerům, manželům, rodičům s dětmi, ale i vychovatelům, učitelům, pěstounům, adoptivním rodičům, speciálním pedagogům, lékařům, zdravotním sestřím a dalším jednoduchý a srozumitelný koncept výchovy, vzdělávání a vedení dětí, který by se mohl stát běžnou součástí a základem již v mateřských a základních školách a měl by se stát i součástí výuky např. v rámci občanské výchovy nebo etiky. Tento koncept „pozitivního rodičovství“ může mnoha hledajícím a tápajícím rodičům a vychovatelům ukázat cestu a směr, jak zacházet s konfliktní situací, aby si dítě odneslo ten nejlepší příklad pro život.

Paní doktorka Prekopová společně s PhDr. Jaroslavem Šturmou principy tohoto konceptu charakterizují takto: psychologie a psychopatologie dvacátého století odkryla, co se intuitivně tušilo již dávno (jako poruchy osobnosti člověka a jeho chování (jako tomu bylo v případě mladistvých zlodějů zkoumaných Johnem Bowlbym) mají nenáhodně často svůj původ v dlouhodobém a závažném nedostatku v syčení základních životních potřeb psychické a sociální povahy v dětství, zejména v časném věku. U nás na tyto souvislosti poukázali svým životním dílem profesori Zdeněk Matějček a Josef Langmeier. Zprvu se zdálo, že z následků těžké psychické deprivace se snad ani nelze zotavit. Zvýšené úsilí na poli náhradní rodinné péče inspirované psychologickými výzkumy zmíněných autorů poskytlo poznatek, že náprava v těchto případech bývá možná, i když za cenu soustředěného snažení. Pozdější výzkumy se zaměřily nejen na kvantitu uspokojování potřeb, ale také na jejich charakter. Dospělo se k poznání, že v pozitivních případech naplňování základních potřeb v průběhu raného dětství se mezi dítětem a úzkým okruhem klíčových osob, které o ně pečují, vytváří hluboký a bytostný osobní vztah, nazývaný přílnutí. A právě kvalita tisíců směn podnětů mezi rodičem a malým

dítětem již v novorozeneckém a kojeneckém věku určuje, zda toto přílnutí má charakter nosné a bezpečné sítě a opory pro život, či zda se vyznačuje nejistotou a pochybami. Od poznání příčin jsme se přesunuli k prevenci citových a osobních poruch a v posledních letech ještě dál, totiž k aktivnímu vytváření podmínek pro harmonický, zdravý a šťastný vývoj dítěte. Jde o to, jaké mají být vztahy mezi dítětem a rodiči, aby dítě mohlo aktualizovat a naplnit všechny své pozitivní vývojové možnosti. A právě zde se dostáváme ke konceptu pozitivního rodičovství.

Rozpad rodin rapidním tempem pokračuje. Aktuálně je v České republice každé druhé manželství rozvedeno a celkově se odhaduje až na 75–80 % dysfunkčních anebo problémových rodin, což znamená, že dítě vyrůstá v neúplné či jinak oslabené rodině, nebo dokonce musí být z rodiny odňato a svěřeno do ústavní péče, odkud se pro ně pracně hledá náhradní (pěstounská či osvojitelská) rodina. ČR patří mezi země, kde je nejvíce dětí v ústavní péči. V dětech stoupá neklid a strach. Ze ztráty lásky a přílnutí se jedny stávají depresivními, druhé agresivními. Za tíšitko, nejspolehlivější komunikaci a vzor mají televizi, počítače a mobilní telefony. Zloději si k tomu vezmou ještě alkohol a drogy. ČR patří mezi země v rámci EU, kde jsme na špičce stran konzumace marihuany a alkoholu u dětí pod patnáct (možno doplnit údaji z článku v MF Dnes z 1. 10. z tiskové konference) roků. Zodpovědně se ptáme, co z nich bude a jaké budou jejich děti? Víme přece, že čemu ses v mládí naučil, to ve stáří jako když najdeš. Vlivem opakovaných zážitků a reakcí se formuje mozek a s nimi zvyky a styl života. Vědecké výzkumy dokládají, že i mateřské instinkty vyhasnou, když nejsou aktivovány. Už po několik generací se učíme jistým formám chování, v jejichž rámci se lásce dobře nevede, které ji dokonce ničí. Dítě, které bylo bito, rozdává facky i v dospělosti. Když dítě zakusilo trest odnětí lásky (od věty: „Tak to tě nemám rád!“ přes vykázaní za dveře až po dlouhodobé ignorování, „dokud neodprosíš a neslíbíš, že už to nikdy neuděláš“), učí se pro svou dospělost uprostřed neusmiřitelného konfliktu odejít. Je tedy naprogramováno k rozchodu a k rozvodům. Nenaučí se ve svízelných

pečovat o udržení lásky a jí podmíněných vztahů. Nedostane se mu bezvýhradné lásky, ačkoliv právě ona, silnější než všechny ty nesváry a zloby, je nejhlubší a nejvyšší potřebou člověka. Právě tato bezpodmínečná láska je základní podmínkou lidství.

Logické řešení dnešní dramatické situace v rodinách je tedy jednoznačné. Spočívá v tom, že budeme ze všech sil působivě a bez otálení učit lidi pěstovat lásku. Tato výzva platí pro všechny, kteří mají s výchovou dětí něco společného: pro snoubence při přípravě k manželství, pro rodiče i prarodiče, neonatology, porodníky, gynekology, porodní asistentky, ošetřující zdravotní personál, doly, učitelky v mateřských školách, pro učitele a vychovatele, pro pracovníky v rodinných centrech, pro profesory pedagogiky, psychologie, medicíny i všechny vzdělávací instituty a pro duchovní církvi a pro všechny příslušné instituce, počínajíce ministerstvy.

Cílem tohoto obrodného konceptu je, aby se děti učily ne ve strachu a pod tlakem, ale v atmosféře bezvýhradné lásky a v radosti.

Koncept je ve své prostotě lehce pochopitelný, ne však lehce proveditelný. V podstatě v něm není nic nového. Spočívá na pradávných pravdách a nejlepších tradicích naší kultury, jak je zachycena mj. v díle J. A. Komenského. Těžké je jen překonat sílu pudu, který je nám společný se zvířaty a který nás během konfliktu pudí k útoku a k útěku. Tyto pudové reakce se dají kultivovat jedině rozumem, svobodnou vůlí a svědomím, které jsou vlastní pouze člověku. V technokratickém, materialisticky myslícím světě jsme této kultivaci zůstali hodně dlužni, a proto je třeba ji formovat a kultivovat. Především jde o ošetření konfliktů, které patří k našemu každodennímu životu.

Základní teze – OBNOVA LIDSTVÍ V RODINĚ – „VÝCHOVA LÁSKOU“

Nejpodstatnější usměrňující silou v životním stylu rodiny je bezvýhradná láska mezi otcem a matkou a mezi rodiči a dětmi. Jen tato láska otevírá brány pro osobní svobodu.

Konflikty se řeší zásadně empatií (vcítěním se do druhého člověka), která se naplno žije při emoční konfrontaci. Každý z těchto dvou lidí vyjádří v 1. osobě tvář v tvář svou bolest, takže se ten druhý do něj

může vcítit a možná pro podruhé vzít více ohledu („Mám na tebe zlost, když si neuklízíš svoje věci.“ „Bolí mne, když na mne křičíš.“). Konflikt nesmí být vpůli přerušen a usmíření nesmí být přerušeno na někdy jindy. Svár končí výlučně usmířením, tj. potvrzením bezvýhradné lásky („Mám tě přesto ráda, i když zlobíš.“), jak praví biblická moudrost – „dříve než zapadne slunce nad vaším hněvem“. Tělesná blízkost mezi těmi dvěma během jejich konfrontace se řídí podle věku a stupňuje se podle míry bolesti. Proměna zlosti a smutku do bezvýhradné lásky a radosti se může v lehkých případech odehrát jen během rozhovoru a kontaktu z očí do očí (bez dotyku), v těžších případech je třeba dotyku (např. ruky dítěte, která bije, noha dítěte, která kope, ale i úst dítěte, která plivou) a pro těžká zranění, která nejdou slovně zpracovat, je třeba pevného objetí (např. žena se distancuje od muže, který ji nepodržel, aby se vyplakala po úmrtí dítěte).

Pod tímto zorným úhlem se jeví nepřístojnost všech tělesných trestů i trestu odnětí lásky („time-out“). Zamezují totiž proces emoční konfrontace, ústící přes empatii do bezvýhradné lásky.

Tento životní styl určují rodiče v jednotném spojení a především dávají v tomto smyslu dětem vzor. (Je to podobné jako pravidla silničního provozu, např. přednost zprava.) To znamená, že své vlastní konflikty, pokud jsou tematicky dětem přístupné, v jejich blízkosti konfrontují a smíří se spolu. Ukazují dětem, že chtějí své vlastní rodiče i tchyni a tchána přes všechny výhrady milovat nebo alespoň cítit. Totéž se týká postoje k biologickému rodiči dítěte ze strany nevlastního rodiče (adoptivní rodiče, pěstouni, rodiny po přijetí embrya v rámci asistované reprodukce, surrogátní matka – náhradní matka).

Předpokladem pro pěstování této životní formy je *řád v systému rodiny*. Rodiče mají první místo tím, že přišli první, a tím, že si je vzájemně dávají. Děti mají druhé místo. Rodiče dávají bezvýhradnou lásku, bezpečí, péči, orientaci v hodnotách, vzor a postupně možnost k osamostatnění a dítě tyto dary přebírá. V sourozenecké skupině má každý z nich místo podle doby narození (prvorozený má první místo, druhorozený druhé místo atd.).

Přirozenou prevenci zbytečných konfliktů zajišťuje *důsledná výchova* tím, že určuje pravidla a stará se o jejich dodržení. I zde platí působnost vzoru. Rodiče dodržují tatáž pravidla, která zavedli pro děti. Ve výchově dětí by se mělo dbát na to, že vyslovené „ano“ je „ano“ a vyslovené „ne“ je „ne“, aby se dítě dokázalo orientovat a samo v budoucnosti bylo důsledné a dokázalo jasně vyjádřit svoje pocity, potřeby, požadavky.

Přestože se rodičům zavést tento zdravý životní sloh do praxe nedaří (z jakýchkoli důvodů) nebo v případě zavedení nepřináší účinek, doporučujeme se obrátit na terapeuty „Pevného objektu“ podle Jiřiny Prekopové (viz seznam na www.prekopova-pevneobjeti.cz).

Tento životní sloh slouží ve své podstatě jako prevence rozvratu rodin, vztahů a poruch vývoje jednotlivých osobností.

Takovéto působení v rodinách, založené na empatii, může v budoucnosti zcela jistě ovlivnit chování celé společnosti a daleko více se bude dařit mimo jiné i solidaritě s lidmi nemocnými, starými a obecně neschopnými se o sebe postarat.

Cíle a poslání Nadačního fondu PhDr. Jiřiny Prekopové: prostřednictvím finančních prostředků (věcných darů) podpořit níže uvedené aktivity a záměry:

- Podpořit a přispět k osvětě a šíření obnovy humanismu – lidskosti v rodině mimo jiné i skrze pozitivní rodičovství jako způsobu výchovy a základní životní formu – jako jednoduchého konceptu – vycházející z poznatků a výzkumů paní doktorky a dle jejich etických zásad.
- Přispět na kurzy – příprava na manželství a kurzy pro komunikaci a zvládnání konfliktů v manželství.
- Podpořit přednášky a kurzy pro komunikaci a zvládnání konfliktů mezi rodiči a prarodiči (tchány).
- Finančně zaštitit vydávání propagačního materiálu pro laickou i odbornou veřejnost (instituce – MŠ, ZŠ, SŠ atd., pedagogové, medicínské obory aj.). PhDr. J. Prekopová připravuje skripta pro odborníky s informacemi pro edukaci v rodinách i institucích.

- Přispět – přednášková činnost, workshopy, kurzy, semináře, konference pro různé cílové skupiny.
- Speciální program pro mateřské školy – pro děti ve formě pohádky, divadelního představení, scének apod. představit tento jednoduchý koncept s následným interakčním procesem přímo v dětském kolektivu (tak, jak je běžné zavádět výuku angličtiny nebo dalšího cizího jazyka, přinést dětem tento koncept již do MŠ).
- Programy pro odborníky „šité na míru“ dle potřeby organizace, institutu atd. (vychovatele, speciální pedagogy a pedagogicko-psychologické poradny atd.).
- Ekonomicky se podílet a podpořit možnost vědeckého výzkumu a longitudinální sledování – studie, vliv těchto programů již v předškolním věku a u manželských párů před narozením dětí.
- Programy zaměřené na řešení konfliktních situací v rodinách s následnou edukací a možností výchovných postupů – etika zvládnání konfliktu v rodině.
- Edukační programy pro náhradní rodinnou péči, pro centra, kde probíhá asistovaná reprodukce, páry před vstupem do manželství.
- Publikační činnosti – výsledky práce, výzkum a pozorování, hodnocení konceptu rodiči, kteří projdou kurzem, přednáškou, workshopem.
- Pomoci za podpory příspěvků tento koncept přinést i do dětských domovů, diagnostických ústavů a věznic pro mladistvé – formou kurzů, přednášek.
- Podílet se na vytvoření a natočit audiovizuální program určený dětem, mládeži a rodičům, dále program pro odbornou veřejnost – dokumentární film – výchova a pozitivní rodičovství a základní pravidla slušného chování, komunikace, naslouchání atd.
- Spolupráce s médii – televize, rozhlas, časopisy, letáčky.
- Spolupráce se sponzory NFJP.
- NFJP chce dosáhnout většího povědomí o možnostech výchovy, pozitivního rodičovství a řešení konfliktních situací. Předpokládá, že rodiče, děti, odborná i laická veřejnost takto edukované budou mít větší

možnosti v budoucnosti zvládat konfliktní situace jinak než útekem nebo útokem.

- Přednášky, konference, kurzy aj. povedou přímo žáci PhDr. J. Prekopové nebo ti, kteří projdou výcvikem „pozitivního rodičovství“.
- Spolupráce s Ministerstvem zdravotnictví ČR, Ministerstvem školství ČR a Ministerstvem spravedlnosti ČR a dalšími subjekty působícími v oblasti péče o děti a jejich ochrany, následně např. možnosti zařazení tohoto konceptu do výuky na základním stupni ZŠ v rámci občanské nauky nebo etiky, považuje NFJP za žádoucí tak jako „výuku násobilky“.
- NFJP bude vytvářet materiální podmínky, aby se koncept pozitivního rodičovství a výchovy mohl šířit přímo k těm, jež budoucí generaci vychovávají nebo budou vychovávat.
- NFJP bude podporovat záměr konceptu dle PhDr. Jiřiny Prekopové, aby se zvýšilo povědomí o tomto konceptu, a směřovat do cílových skupin. Chce podporovat mezinárodní výměnu zkušeností s tímto konceptem.

Způsob zprostředkování konceptu pozitivního rodičovství:

1. *Pro rodiče a laickou veřejnost* prostřednictvím besedy, seminářů a interaktivních workshopů. V první fázi je vhodné zjistit, jakou má tato cílová skupina představu a očekávání od tohoto konceptu, zda má nějakou zkušenost s pozitivním rodičovstvím. Je možné reflektovat dosavadní výchovné přístupy a s možností do transgeneračních úrovní zjistit, co si odnesli od svých rodičů a prarodičů za model výchovy. Potom je vhodné ukázat přímo na modelové rodině řád rodiny a systemické pořádky dle etiky a učení PhDr. Jiřinky Prekopové, pak přímo interaktivně ukázat koncept pozitivního rodičovství – základní teze a řešení konfliktu s vyústěním do smíření. Zdůraznit sílu vůle a rozumu při pěstování a kultivaci lásky nad pudem útěku a boje. Dále ano je ano a ne je ne. A důsledky nesrozumitelnosti v řeči a výchově pro děti. V závěru nabídnout možnosti řešení pro

jednotlivé případy, diskuse a v případě zájmu doporučit u těžkých případů přímo terapii pevným objetím. Jistě je žádoucí se zmínit, že pokud rodiče z neznalosti praktikovali jinou výchovu (neuměli jinak, nevěděli to apod.), tak není nikdy pozdě na změnu a podpořit je, že chybami se člověk učí a mohou ho posunout k vytouženému cíli. Ocenit jejich snahu a touhu po změně, že se rozhodli pro tento koncept. Pozn.: vhodné je používat srozumitelný jazyk.

2. *Pro odborníky* využít znalostí z psychologie, psychiatrie, lékařských statistik a aktuálních vědeckých výzkumů, ukázat, jak se podepisuje negativně výchova s odnětím základních jistot na jedince a jak je stresující potlačovat emoce nebo je přímo zakazovat a jakou to má souvislost s vývojem psychosomatických poruch (kožní onemocnění, gastrointestinální trakt, astma bronchiale, revmatismus, bolesti hlavy atd.) a jiných psychopatologických jevů (např. anxieta, fobie, deprese, automutilace a další). Identicky popsat proces a celý koncept viz výše ad bod 1.

Dopad frustrace, citové deprivace a jiné poukázat na základě výzkumů a práce prof. Z. Matějčka aj. aktuálně i MUDr. Koukolíka (viz knihu Vzpouza deprivantů) atd. Hlavně se opřít o literaturu PhDr. Jiřinky Prekopové a u odborníků je možné použít i odborný jazyk. V diskusi (reflexi) zjistit znalosti tohoto tématu mezi odborníky a jejich dosavadní zkušenosti a připomínky. Oslovit odborníky, kteří mají přímo nebo nepřímo vliv na výchovu a rodičovství, např.: gynekology-porodníky, lékaře v centrech asistované reprodukce, ošetřující personál – sestry, porodní asistentky, dule, neonatology, dětské a dorostové lékaře, psychology, psychiatry, speciální pedagogy, vychovatele a další.

Cílem NFJP je prostřednictvím příspěvků se podílet na konceptu Obnovy lidství v rodině – „výchova láskou“.

3. *Dětem v mateřské škole a na prvním stupni ZŠ* lze tento koncept podat ve formě krátkého divadelního představení (maňásci –

zvířátka), scénky, vyprávěné pohádky atd., kde opět zcela jednoduše ukážeme (řád v rodině, konflikty, řešení u zvířat – útěk, útok, boj... řešení lidí – skrze vůli, lásku a smíření) a po scénce předvést korektivní lidskou zkušenost a pomocí interakcí si děti mezi sebou konflikt s usmířením „zažijí“ na vlastní kůži. Pak můžeme toto téma ještě doporučit k výtvarnému zpracování a po nějaké době se do dané školky vrátit s tématem lásky a opět výtvarně ztvárnit a zjistit, kolik si děti zapamatovaly a doporučit sdílení mezi dětmi, v rodině a sourozenci. A za nějaký čas se opět do školky vrátit s dotazem, jak se jim vedlo s tímto konceptem a kde ho využily. Pozn.: je možné zapojit i motoriku a sluch a udělat tanec na konflikt negativní – boj a útěk a na konflikt s proměněním v lásku, smíření, vcítění. Zapojit i čich (hmat, chuť) do představy – vůně či pachu (lásky a hněvu). Čím více smyslů zapojíme, tím půjde učení lépe a předpokládáme, že se déle udrží ve vědomí.

Ekonomická rozvaha

NFJP bude fungovat a působit výhradně z darů od sponzorů (projektů v rámci ČR i EU) aj. Možné je získat i finanční prostředky z publikační činnosti a přednáškové od zájemců o tento koncept. NFJP může fungovat na přímém sponzoringu – finančním nebo i věcném. Možné jsou veřejné sbírky (žádosti přes finanční úřad), např. na akce pro laickou veřejnost. Dále lze těžit finanční zdroje z pořádání akcí věnovaných výše jmenovanému konceptu – Obnova lidství v rodině a výtěžek ze vstupenek dát do NFJP. Do té doby než NFJP získá finanční podporu, je práce/osvěta vykonávaná dobrovolně a v rámci charity, bez nároku na odměnu. Aktuálně probíhá práce na konceptu a paní doktorka Prekopová se svými žáky organizuje a připravuje koncept obnovy lásky v rodině a osvěta již probíhá svépomocí.

NFJP bude řídit výkonný/á ředitel/ka, který/á bude dohlížet společně se správní ra-

dou, aby finanční zdroje byly investovány do osvěty Obnovy lidství v rodině – pozitivního rodičovství v rámci ČR. Dále bude výhledově nutné mít zaměstnance pro styk s odbornou i laickou veřejností a internetovým poradenstvím včetně servisu webových stránek, poradce pro účetnictví. Nebo přímo v pracovním týmu bude účetní.

Všechny prostředky získané pro NFJP budou opět použity k šíření konceptu, edukaci a vzdělávání a chodu NFJP. Naše stávající představa je, že finanční příspěvky budou např. poskytnuty lektorovi (vyškolenému PhDr. J. Prekopovovi nebo kurzem pro odborníky), který provede seminář nebo workshop přímo pro mateřskou školu, centrum pro rodinu atd. Na druhé straně, pokud si organizace zabývající se výchovou a péčí o děti objedná seminář s konceptem pozitivního rodičovství a bude ochotna podpořit finančním darem NFJP, mohou být prostředky použity pro lektora, který vykoná tuto zakázku. Lektoři, kteří budou v terénu pracovat s cílovou skupinou, požádají písemně (e-mailem) NFJP o příspěvek na akci, kde bude uvedeno, že se jedná o osvětu v rámci výše jmenovaného konceptu, místo konání, čas, rozsah a další údaje důležité k identifikaci celé akce.

Správní rada má 3 členy – PhDr. Jaroslav Šturma, Mgr. Tereza Nagy, Marcela Ondrůjová. Revizor – Ing. Jana Beránková.

Spolupracující organizace:

- Nadace naše dítě (<http://www.nasedite.cz>) – posláním a cílem nadace je pomoc týraným, zneužívaným, handicapovaným, ohroženým a opuštěným dětem.
- Pevné objetí podle Jiřiny Prekopové (<http://www.prekopova-pevneobjeti.cz>) – stránky věnované terapii pevným objetím. Je zde seznam terapeutů, pozvánky na akce a další informace.

Další odkazy

- Psychoprofi, s. r. o. (<http://www.psychoprofi.cz>) – nestátní zdravotnické zařízení v Brně. Na jednom místě zde působí hned několik odborníků z oblastí psychologie, psychoterapie a psychiatrie.

Jaroslava Kolářová
kolarova@post.cz